

Druhý list Petřův

Šestá část

2P 3,14-18

Výzva ke snaze a uvědomělosti (verše 14-15a)

Vzhledem k tomu, že očekávají nové nebe a novou zemi (2P 3,13), mají se křesťané snažit o čistý způsob života. S výzvou ke snaze jsme se setkali už ve 2P 1,5-7.10. Šlo o snahu připojit ke své víře ctnost a další žádoucí vlastnosti. Zde jde v podstatě o totéž, jen je to řečeno jinými slovy. ČEP překládá verš 14 volně, což je patrné hlavně ve druhé polovině verše: „ ... *a mohli ten den očekávat beze strachu před Božím soudem.* “ Pavlíkův studijní překlad verše 14 zní: „ *Proto se, milovaní, očekávající tyto věci vynasnažte, byste jim byli v pokoji shledáni bez poskvrny a bez úhony, ...* “ (2P 3,14 PSP) To je prakticky doslovný překlad slov v řeckém textu, přičemž místo Pavlíkova „ shledání “ by se dobře hodilo „ nalezení “. Jako křesťané se máme snažit, aby nás Pán Ježíš v den svého příchodu našel jako ty, kdo nežijí v hříchu, nýbrž v čistotě - v lásce k Bohu i k lidem. Tak bude naše shledání s Pánem Ježíšem pokojné a bude konečným vstupem do věčného prožívání všech duchovních požehnání, která nám Kristus svou smrtí vydobyl.

Vedle výzvy ke snaze zde v první polovině verše 15 máme i jakousi výzvu k uvědomělosti. Bližší řeckému textu je zde Bible kralická, kde čteme: „ *A Pána našeho dlouhočekání za spasení mějte, ...* “ (2P 3,15a BKR) Slovo „ dlouhočekání “ je překladem řeckého slova MAKROTHYMIA, které má význam „ trpělivost “. Trpělivost našeho Pána Ježíše máme pokládat za spasení. Oddalování Kristova příchodu si nemáme vykládat jako Boží liknavost, ale jako projev Božího slitování. Bůh dává lidem příležitost k pokání - ke spáse (srov. 2P 3,9). A to je něco, co by si každý křesťan měl *uvědomovat*.

Listy apoštola Pavla (verše 15b-16)

Petr se zmiňuje o tom, že o Boží trpělivosti psal i apoštol Pavel. Psal podle moudrosti, která mu byla dána Duchem svatým. O Boží trpělivosti se apoštol Pavel zmiňuje například v Ř 2,4: „ *Čili bohatstvím dobrotivosti jeho a snášlivosti i dlouhočekání pohrdáš, nevěda, že dobrotivost Boží ku pokání tebe vede?* “ (BKR; „ dlouhočekání “ je překladem slova MAKROTHYMIA, které má význam „ trpělivost “) Pavel o tomto tématu mluvil ve všech svých listech. Petr má patrně na mysli Pavlovo učení o Boží milosti, o Božím milosrdenství. Připouští, že některá místa v Pavlových listech jsou těžko srozumitelná. Jak

vidíme, s obtížnou srozumitelností Pavlových listů se křesťané potýkali už tehdy. Mnohdy se s ní potýkáme i my dnes.

Nepoučení a neutvrzení lidé tyto obtížně srozumitelné texty překrucují, a to k vlastní zkáze. Mohlo se jednat o některé mylné výklady učení o milosti. Sám Pavel některé tyto mylné výklady výslovně odmítá. Například: „*A nevede to potom k tomu, co nám někteří pomlouvající připisují, jako bychom říkali: "Čiňme zlo, aby přišlo dobro?" Ty čeká spravedlivé odsouzení!*“ (Ř 3,8 ČEP) „*Co tedy máme říci? Že máme dále žít v hříchu, aby se rozhojnila milost? Naprosto ne!*“ (Ř 6,1-2a ČEP) Někteří si Pavlovo učení o milosti vykládali jako povolení hřešit. Něco takového však mohou dělat pouze lidé, kteří nechápou, oč v křesťanském životě skutečně jde. Jsou to lidé, kteří nejsou ve víře v Krista pevní. Když je někdo ve víře poučený a pevný, neznamená to, že všemu v Bibli rozumí. I když však všemu nerozumí, ví jistě, že žádný biblický verš ho nemůže nabádat k životu v hříchu.

Petr zde mimochodem svědčí o tom, že Pavlovy spisy mají autoritu Písma svatého. O Pavlových listech píše: „*... lidé je překrucují, jako i ostatní Písmo, k vlastní záhubě.*“ (2P 3,16b ČEP)

Závěrečné výzvy (verše 17 a 18)

Petr své čtenáře vyzývá k tomu, aby byli ostražití. Předem vědí, že přijdou posměvači zpochybňující Kristův příchod. Předem vědí, že se v církvi budou objevovat falešní učitelé. A tak mají sami sebe hlídat, aby stržení bludem těchto lidí nepřišli o svou duchovní stabilitu. Jak víme z první kapitoly, Petr měl o jejich duchovní utvrzenosti dobré mínění (viz 2P 1,12). Avšak ať už stojíme ve víře jakkoli pevně, vždy je třeba dávat si pozor, abychom neupadli (1K 10,12).

Začátek verše 18 překládá ČEP jako vyjádření apoštolova přání. V řeckém textu zde však máme příkaz, jehož doslovný překlad zní „rost'te“. Patrně zde jde opět o stejnou myšlenku, jako v 2P 1,5-7.10. Máme stále více čerpat z milosti Pána Ježíše Krista. Máme stále více poznávat Pána Ježíše Krista. Jemu v závěru svého listu apoštol provolává slávu. Mimochodem tak opět svědčí o tom, že Pán Ježíš Kristus je Bůh.